

kele tot een krachtig lichaam dat deze grootsche taak naar behooren kan vervullen.

In de December-vergadering zullen de statuten definitief worden vastgesteld, waarin o.a. als minimum bijdrage voor leden een jaarlijksch bedrag van f 1.—, voor donateurs f 50.— wordt bepaald.

Wie als lid of donateur wenscht toe te treden kan zich opgeven bij den voorloopigen Secretaris Jac. P. Thijssse te Bloemendaal bij wien ook nog een beperkt aantal der concept-statuten verkrijgbaar zijn.

#### Rotterdamsche Natuurhistorische Club.

##### Bezoek aan het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie.

Reeds lang hadden enkele leden gewenscht, het museum van Nat. Hist. te Leiden onder geleide van een deskundige te bezichtigen, en deze wensch zou vervuld worden, toen Dr. J. Büttikofer bereidwillig daarvoor toestemming gevraagd en verkregen had.

Zoo bevonden zich op Zondag 29 October 1905 een dertiental leden in de vestibule van het nieuwe museum in het Van der Werffpark, waar zij door den directeur, Dr. F. A. Jentink, werden welkom geheeten. Alvorens de inrichting van dit geheel naar den eischen des tijds gebouwde museum te toonen, wenschte ZEd. eerst eenige inlichtingen te geven. Gebroken is met de oude gewoonte, dat de geheele collectie ook door het publiek moet kunnen worden bekeken, want daardoor is door den invloed van licht en vocht reeds zoo menig zeldzaam voorwerp onherstelbaar bedorven. Vandaar nu een verdeling in een „Schausammlung“ en een „museumcollectie“, welke eerste in het hoofdgebouw voor het publiek tentoongesteld zal worden, terwijl de laatste voortaan bewaard zal worden, afgesloten van licht en stof. Deze museumcollectie bestaat uit een afdeling: spirituspreparaten, en een tweede afdeling: droge voorwerpen. Beide gedeelten worden afzonderlijk bewaard, gescheiden door een brandvrije afsluiting, en zijn pas ten deele klaar. Het gebouw voor de „Schausammlung“ is er nog niet. Na deze korte inleiding werd door Dr. Jentink een en ander getoond.

Alles is in kasten ondergebracht, niet hooger dan 2½ M., teneinde den inhoud eener kast goed te kunnen overzien. (Daardoor bestaat dus het gebouw uit verdiepingen van 2½ M.) Door een viltbekleding aan de randen der geheel ijzeren deuren sluiten deze hermetisch, en zijn slechts doorboord door eenige kleine gaatjes, teneinde het openen en sluiten te vergemakkelijken. De verzameling wordt dus in donker bewaard.

De verschillende gangen zijn alle recht, en eindigen in een venster. Om nu zooveel mogelijk van het licht te profiteeren zijn alle vloeren (en ook de trappen) vervaardigd van ijzeren staven, welke, een eindje van elkaar verwijderd, naast elkaar zijn gelegd loodrecht op de vensters. De vloeren vormen dus één groot rooster, waardoor het mogelijk is, dat in de onderste der zes verdiepingen in de het verst van het venster verwijderde kast, zelfs op een zoo somberen dag als deze, toch nog alles goed te zien is. Alleen in de spiritusafdeling zijn de vloeren afwisselend open en dicht, met het oog op een mogelijk breken van een flesch.

Nergens is ook een drempel, waarover men zou kunnen struikelen. Slechts enkele grootere dieren staan in kasten met dubbele hoogte en breedte.

Zóó is dus de verzameling uitstekend geborgen; hoewel niet in zijn geheel voor iedereen te bezien. De directeur gaf echter de verzekering, dat aan elkeen, die met wetenschappelijke doeleinden het museum bezoekt, alles ter beschikking wordt gesteld, wat hij mocht wenschen.

Nadat het geheele gebouw (uitsluitend van ijzer en steen opgetrokken) was bezichtigd, werd met een hartelijk woord van dank afscheid genomen van den vriendelijken leidsman, tevens, blijkens de inrichting van dit gebouwencomplex, baanbreker op het gebied van moderne museumbouw.

Na de lunch werden de collecties gezien, nog aanwezig in het oude gebouw. Voor de heeren entomologen had zich welwillend beschikbaar gesteld de heer C. Ritsema Czn.,

conservator voor de afdeling insecten; die met de grootste bereidwilligheid alles te voorschijn haalde, wat gewenscht werd, en bij de talrijke laden met vlinders en kevers, die werden bekeken, tal van belangwekkende inlichtingen gaf en vele vragen beantwoordde. Woorden van welgemeenden dank kwamen ook hem ten volle toe.

De overige heeren deden intusschen onder leiding van het medelid Dr. Büttikofer een wandeling door de verschillende zalen en, hoewel reeds vele typen en zeer zeldzame exemplaren naar het nieuwe gebouw waren overgebracht, bleek toch duidelijk, welk een prachtcollectie ons land voor de wetenschap bezit niet alleen, maar ook, hoe dringend noodzakelijk een nieuwe en betere behuizing vereischt werd, wilden deze schatten op den duur tegen ondergang behoeft zijn.

Helaas liet de beperkte tijd niet toe een meer gedetailleerde beschouwing van ook maar een enkele diergroep, maar toch wist de leider, dank zij zijn groote bekendheid met de collecties, door zijn voortdurend wijzen op allerlei merkwaardige en fraaie voorwerpen, deze wandeling zoo leerzaam mogelijk te doen zijn.

Zeer interessaat waren ook de verschillende groepen, reeds ingericht voor de „Schausammlung“ in het nieuwe museum.

Uiterst voldaan en met de herinnering aan een bij uitstek leerzamen en genoeglijken dag keerden de leden huiswaarts, niet echter dan nadat nog in het bijzonder een woord van dank was gericht tot Dr. Büttikofer, die en door zijn vele bemoeiingen in dezen en door zijn rondvoeren in het oude museum ongetwijfeld zeer veel heeft bijgedragen tot het welslagen van deze eerste „winter“excursie.

#### Vergadering 31 October 1905 in de Diergaarde.

De voorzitter opent de vergadering, waarna de heer A. J. Zöllner rondgeeft de inlandsche vertegenwoordigers van het geslacht *Agrilus*, nl. *Agr. coeruleus*, *Agr. biguttatus* en *Agrilus pratensis*, nieuw voor de Ned. fauna; door spr. in Juni 1905 te Epen (Z.-Limb.) gevangen.

De heer J. G. Zöllner brengt ter tafel eenige rupsen van de zoo zeldzame *Arctia villica*, eveneens in Zuid-Limburg gevangen.

De heer Haverhorst laat vertegenwoordigers rondgaan van de (twee of drie) bestaande soorten van doodshoofdvinders; nl. een *Acherontia satanas* van Java, exemplaren van *Acherontia atropos* (waaronder een ex., dezen zomer in de stad gevangen) en een *Acherontia styx* van Sumatra, welke laatste volgens sommigen een afzonderlijke soort, volgens anderen slechts een var. van onze *Ach. atropos* is.

De heer Van Roon stelt ter bezichtiging eenige fraaie foto's van Lucaniden-series, benevens een album vol interessante afbeeldingen, eveneens van Lucaniden.

De heer Wachter geeft een overzicht over het geslacht *Rumex* en vertoont vele soorten van dit genus.

G. v. ROON, {  
W. H. WACHTER, { Secr.

#### Draaihals.

In een nestkastje had zich bij mij in den tuin een Draaihals (*Jynx torquilla*) genesteld; op zich zelf niets bijzonders. Nu had ik echter, aangelokt door het eigenaardige van den vogel, en de buitengewone tamheid, waartoe men, volgens Friderich, jong opgekweekte Draaihalzen kan brengen, lust gekregen, aan één der jonge vogels mijn ornithologische krachten te beproeven.

Ik schroefde tot dit doel, den deksel van het nestkastje en vond tot mijn verbazing vijf jonge Draaihalzen, niet echter in 'n nest, maar op glasscherven, stukjes been, eierschalen, kortom allerlei voorwerpen, die wel het minst als geschikt nestmateriaal kunnen dienen. Een vingergreep van den aard der bestanddeelen zend ik u hierbij ingesloten.

Eerst meende ik te doen te hebben met een soortgelijke instinctuït als bij sommige strandvogels wordt waargenomen en die er hen toe drijft hun nestjes met schelpjes enz. te versieren.

In de donkere holte van een nestkast echter, komen zulke sieraden toch al heel weinig tot hun recht en de drijfveer van mijn Draaihalzen zal dus vermoedelijk wel niet in zijn schoonheidszin gezocht moeten worden.

Toen ik echter den volgenden morgen mijn jeugdigen kweekeling, de eerste miereneieren zou voeren, vond ik in